

Sygn. akt IV U 649/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2014r. w S.

odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję z dnia 13 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo E. K. do emerytury w okresie od 24 kwietnia 2012r. do 31 grudnia 2012r. i ustala prawo E. K. do wypłaty emerytury za okres od 24 kwietnia 2012r. do 31 grudnia 2012r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz E. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 649/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 kwietnia 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.151§1 pkt 1 kpa odmówił uchylenia decyzji z 13 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszała na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo ubezpieczonej E. K. do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 31 grudnia 2012r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zawieszenie wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej nastąpiło na podstawie przepisów powyższych ustaw. Decyzją z 15 stycznia 2013r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 1 stycznia 2013r. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający niekonstytucyjność przepisów stanowiących podstawę tego zawieszenia wszedł w życie z dniem jego ogłoszenia ,tj. z dniem 22 listopada 2012r. i począwszy od tego dnia niekonstytucyjne przepisy utraciły moc prawną. Oznacza to, że wyrok Trybunału nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem jego ogłoszenia ,tj. 22 listopada 2012r. okresem zawieszenia emerytur

na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to powoduje, że nie ma podstaw do wypłaty na rzecz ubezpieczonej emerytury za okres od chwili zawieszenia wypłaty ,tj. od 1 października 2011r. do chwili podjęcia wypłaty ,tj. do 31 grudnia 2012r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona E. K. reprezentowana przez pełnomocnika wnosząc o jej zmianę i wypłatę emerytury za okres od 24 kwietnia 2012r. ,tj. od dnia osiągnięcia przez ubezpieczoną 60. roku życia do 31 grudnia 2012r. W uzasadnieniu stanowiska powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., który stwierdził, że emeryci, którzy nabyli prawo do świadczenia przed 1 stycznia 2011r. nie podlegają rygorom art.130a ustawy o emeryturach i rentach (odwołanie k.3-7).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazał, że ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o wyrównanie emerytury z przekroczeniem miesięcznego terminu, o którym mowa w art.145a§2 kpa ,tj. po upływie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (odpowieź organu rentowego na odwołanie na k.14).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 kwietnia 2009r. E. K. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Pozostawała wówczas w zatrudnieniu w Zespole Szkół (...) w G. (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych). Decyzją z 28 kwietnia 2009r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę poczynając od 1 kwietnia 2009r. (decyzja z 28 kwietnia 2009r. o przyznaniu emerytury k.43-46 akt emerytalnych). Z uwagi na na osiągnięcie przez ubezpieczoną przychodu w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu. Następnie decyzją z 13 października 2011r. organ rentowy zawiesił prawo ubezpieczonej do emerytury od 1 października 2011r. w związku z kontynuowaniem przez nią zatrudnienia (decyzja z 13 października 2011r. o zawieszeniu wypłaty emerytury k.206 akt emerytalnych).

W dniu 11 stycznia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wznowienie wypłaty emerytury zawieszanej od 1 października 2011r. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Nadto podniosła, że w dniu (...) ukończyła 60. rok życia i nadal pozostaje w zatrudnieniu (wniosek k.207 akt emerytalnych). Decyzją z 15 stycznia 2013r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 1 stycznia 2013r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku (decyzja z 15 stycznia 2013r. k.208 akt emerytalnych). Natomiast zaskarżoną decyzją z 4 kwietnia 2013r. organ rentowy odmówił uchylecia decyzji z 13 października 2011r. w części zawieszającej wypłatę emerytury od 1 października 2011r. do 31 grudnia 2012r. i wypłaty emerytury za ten okres (decyzja z 4 kwietnia 2013r. k.221 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Ubezpieczona wystąpiła o wypłatę na jej rzecz emerytury za okres od 24 kwietnia 2012r. do 31 grudnia 2012r., w którym wypłata ta była zawieszona. W stanowiącym podstawę wniosku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej decyzją z 13 października 2011r. były wskazane wyżej uregulowania ,tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a

ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonej emerytury ,tj. w dniu 1 kwietnia 2009r. nie obowiązywał przepis art.103a ustawy emerytalnej „nie pozwalający” - pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury - łączyć wypłatę świadczenia emerytalnego z uzyskiwaniem przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonej osiągać przychód z tytułu zatrudnienia obok świadczenia emerytalnego aż do 1 października 2011r., kiedy to na mocy niezgodnego z Konstytucją przepisu art.28 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r. organ rentowy dokonał zawieszenia prawa do emerytury stosując przepis art.103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do skarżącej niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania przez organ rentowy decyzji z 13 października 2011r. uzasadniało wniosek ubezpieczonej o wypłatę na jej rzecz emerytury za okres od 24 kwietnia 2012r. ,tj. od daty osiągnięcia 60. roku życia do 31 grudnia 2012r., po którym organ rentowy podjął wypłatę świadczenia na rzecz ubezpieczonej. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie uzasadnia wypłaty świadczeń, które podlegały zawieszeniu, przed datą 22 listopada 2012r., czyli przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału, który to dzień zgodnie z art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr78, poz.483) jest dniem wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z datą późniejszą Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału ,tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób ,tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur. W przypadku skarżącej do zawieszenia wypłaty emerytury doszło przed utratą mocy obowiązującej przez wskazane przepisy. Należy zauważyć, że skarżąca nie wystąpiła o wypłatę emerytury (przyznanie emerytury) za okres wsteczny, ale o realizację świadczenia, do którego prawo nabyła z dniem 1 kwietnia 2009r. i co organ rentowy potwierdził wydając decyzję z 28 kwietnia 2009r. o przyznaniu świadczenia. Kończąc wskazać należy, że jak zauważył organ rentowy ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o wyrównanie świadczenia w dniu 11 stycznia 2013r., a zatem z przekroczeniem miesięcznego terminu, o którym mowa w art.145a§2 kpa ,tj. po upływie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Skoro jednak organ rentowy uwzględnił wniosek ubezpieczonej co podjęcia bieżącej wypłaty świadczenia, a przekroczenie terminu nie było znaczne Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonej w przedmiocie wypłaty wyrównania świadczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję z 13 października 2011r. w części, w jakiej dotyczy ona zawieszenia wypłaty emerytury za okres – zgodnie z wnioskiem ubezpieczonej - od 24 kwietnia 2012r. do 31 grudnia 2012r. i ustalił, że E. K. przysługuje prawo do wypłaty emerytury za wskazany okres.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc w zw. z §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.